

lever let og flot og ikke tænker meget paa Dagen i Morgen — og det er vi jo nødt til at indrømme, det har vi jo i Kroppen, om jegsaa maa sige —, en Forskrækkelse over Hovedet som den, disse Forslag under eet er, det kan være pædagogisk fortræffeligt, men nogen stor Økonomi betyder det ikke. Økonomi bliver det først, naar man ved Siden af saadanne Nedskæringsforslag og i Forbindelse med dem fremsætter positive Forslag, søger at føre en aktiv Handelspolitik, der først og fremmest erkender, hvordan Verden ligger, og er fast besluttet paa at tage den, netop som den ligger, og saa at anvende de Midler i denne elendige Verden, som nu en Gang tilbyder sig. Det kan jo heller ikke nægtes, at der er en hel Del i, hvad der er blevet fremsat, jeg tror fra socialdemokratisk Side, at der er en hel Mængde Lande, om hvilke vi paastaar, at vi ikke er i Stand til at konkurrerer med dem, fordi de har meget lavere Arbejds løn, men hvor der er Arbejds løshed lige saa godt som her. Der maa altsaa ligge noget dybere nede, som man ikke kan eller ikke vil se.

Jeg mener nu i det hele taget, man ser galt paa Arbejds lønnen. Man tager den jo heller ikke op til en virkelig dybt-gaaende Drøftelse. Det kan ikke nytte noget at ville fragaa, at en Virksomhed, der er up to date i teknisk Henseende, kan naturligvis fuldt konkurrencedygtig betale en højere Arbejds løn end en langt tilbagebleven Virksomhed. Ja, hvis det var saadan, at vi stod i det frie Verdensmarked, saadan som den højtærede Statsminister og mange andre Landbrugspolitikere tror, hvis det virkelig var saadan, maatte naturligvis den mindre teknisk udviklede Forretning gaa til Grunde; saa kunde man staa med Armene over Kors og lade det hele gaa sin skæve Gang, og i Løbet af meget kort Tid vilde saa alt det, der ikke havde økonomisk Berettigelse, fordi det ikke teknisk var fulgt med, gaa under af sig selv. Men alt, hvad der hører til „det frie Marked“, alle disse Forestillinger, som man havde i første Halvdel af forrige Aarhundrede, er vi jo fuldkommen færdige med.

Lad mig tage et Eksempel mellem Snese. Lad mig nævne f. Eks. Kobber, en stor Forbrugsartikel. Hvis Kobber skulde produceres her i Verden i Forhold til, hvad der var Brug for, vilde et Omraade i Belgisk Kongo, Chiles og Perus Kobberminer og de allerbedste Miner i U. S. A. være fuldstændig tilstrækkelige. Men hvad ser man, hvordan er Virkeligheden? Virkeligheden er simpelt hen den, at alle Miner, ogsaa de elendigste, i U. S. A. producerer, og producerer med

god Fortjeneste. Og hvori ligger det? Det ligger simpelt hen i, at hele den Række af Kobbersyndikater, som inde i U. S. A. slaas paa Kniven, gaar sammen om en eneste Ting, nemlig om den at betale Belgien, hvad de kalder en Differentialrente for, at Belgien skal lade sine Miner i Belgisk Kongo producere saa meget mindre, end de kunde producere, for at alle de daarlige Miner i U. S. A. kan holdes i Drift. Saadan er Forholdet der, og tilsvarende Forhold hersker mangfoldige andre Steder i Produktioner, der ligger himmelvidt fra hinanden: i Petroleum, i Sprængstoffer, i Flasker og Tændstikker, i Diamanter og Glødelamper og Emaillevarer og mange, mange andre Sager indenfor og udenfor Europa.

Hvis vi vil sammenfatte Hovedårsagerne til den hele Misère, kan vi gøre det i 5 Punkter. Vi kan sige, at det, som er Hovedpunktet, og det, der rager op over alle andre, er at sikre oversøiske Kunder af os er blevet selvforsynende og Konkurrenter. Vi kan altsaa ikke mere afsætte det, der er nødvendigt for vor Eksistens udadtil. Dernæst er der kommet nye Fundsteder udenfor Europa af en Række Hovedstoffer som Brændselolie, Raajern, Manganerts, farvede Metaller og meget andet. Dertil kommer en teknisk Udvikling, som svækker selve den europæiske Produktion af Brændselmidler, af Kul med andre Ord. En saadan teknisk Udvikling er i fuld Gang og har virket i mange Tider ikke alene paa dette Omraade, men paa mange andre, som kunde nævnes. Endvidere er der de store Sammenslutningers Indflydelse paa Produktionen og paa Markedet og endelig deres Indflydelse paa Politikken gennem Deltagelse i Statslaanene. Hermed tror jeg, jeg har angivet de 5 Hovedmomenter, der gør, at det ligger, som det gør i Verden, og af den er det førstnævnte, de oversøiske Markeder, naturligvis det vigtigste, det fundamentale. Selve det Fundament, paa hvilket den europæiske Økonomi hviler, er i fuldkommen Opløsning, og for hvert Aar, der gaar, vil Herrerne se det mere og mere. Erkendelsen heraf, som jeg senere skal komme til, er allerede paa March, og den lader sig ikke stoppe.

Overfor noget saa sammensat og saa mægtigt er det for ensidigt og for smaat-skaaret at sætte ind med en Række Nedskæringslove, som betyder alt for lidt i Forhold til det foreliggende Problem, og som betyder alt for meget i Forhold til den Modstand, de vil møde. Jeg mener ikke, at en Nedskæring ikke er nødvendig, tværtimod, jeg har netop pointeret for det samme, som